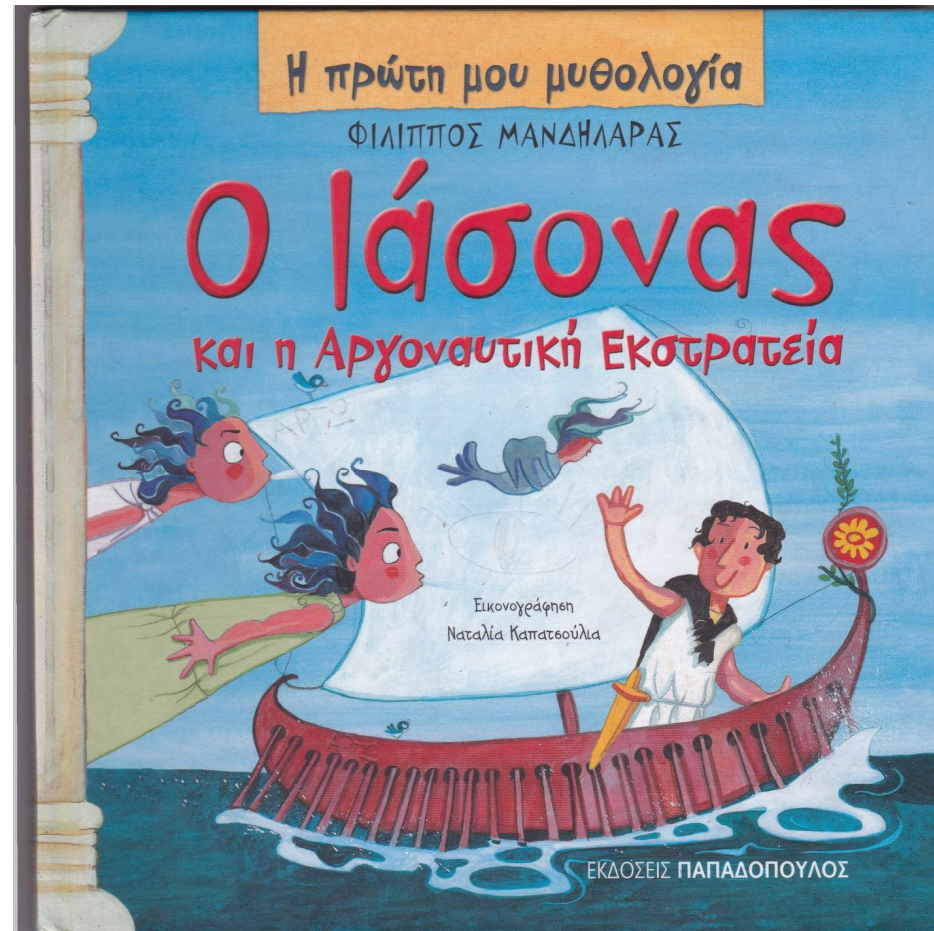

Το βιβλίο μας

Συντονίστρια :

Σδρόλια Χαρίκλεια
δασκάλα του Δ2 τμήματος

Συμμετοχή :

Μαραθά Ευτυχία εκπ/κός Φυσικής Αγωγής
Καραβατάκη Παρασκευή εκπ/κός Αγγλικών

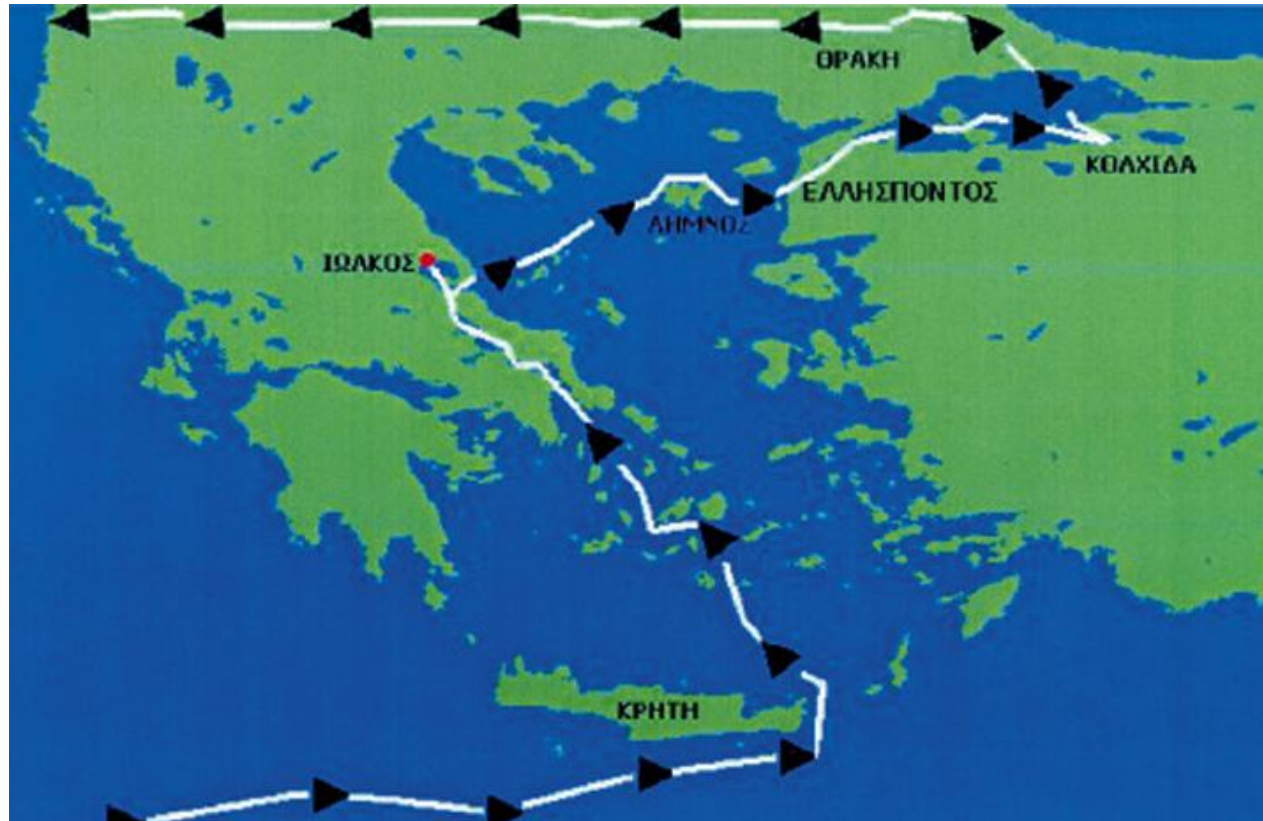
- Στράγκας Ηρακλής
- Βαλής Εμμανουήλ
- Ντιζές Αθανάσιος
- Σερασκέρης Κων/νος

Ο λόγος του ταξιδιού

- Ο Πελίας πήρε το θρόνο του αδερφού του, του Αίсона, με βία. Όταν όμως ο γιος του Αίсона, ο Ιάσονας πήγε στον Πελία και του ζήτησε το θρόνο του πατέρα του, του είπε ότι θα του τον έδινε, αν του έφερνε από την Κολχίδα το χρυσόμαλλο δέρας.

Η αφετηρία και η πορεία του ταξιδιού

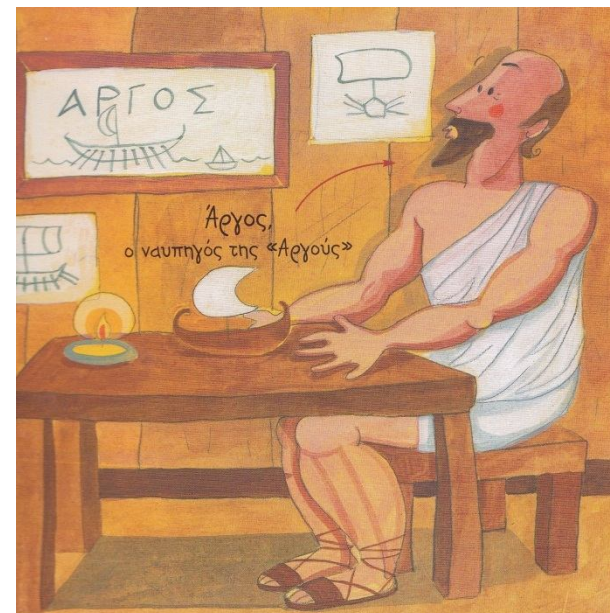
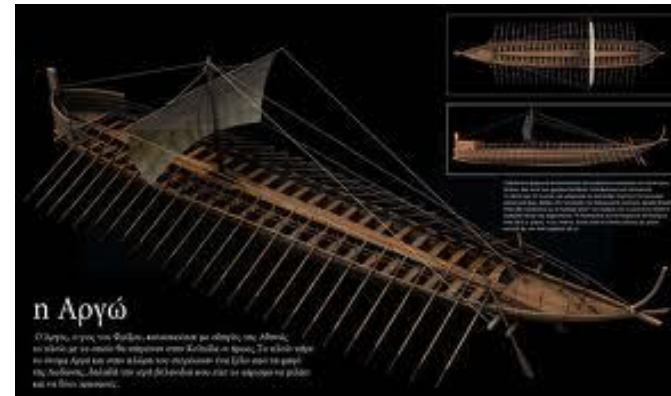
Η πορεία που ακολούθησαν οι Αργοναύτες από την Ιωλκό στην Κολχίδα και το πέρασμά τους από την Κρήτη κατά την επιστροφή.

Οι ήρωες που ταξιδεύουν

- «Οι Αργοναύτες»
- Ο αριθμός των Αργοναυτών στα αρχαία ελληνικά κείμενα ποικίλλει. Ο Πίνδαρος αναφέρει δέκα, ο Απολλόδωρος ο Αθηναίος σαράντα οκτώ, ο Απολλώνιος ο Ρόδιος πενήντα πέντε, ενώ άλλοι συγγραφείς εξήντα. Συγκεχυμένες είναι και οι πληροφορίες για τη χωρητικότητα της Αργούς.
- Η μόνη γυναίκα που με βάση ορισμένες πηγές, έλαβε μέρος στην εκστρατεία ήταν η Αταλάντη. Ωστόσο η συμμετοχή της αμφισβητείται. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον Απολλόδωρο τον Αθηναίο έλαβε μέρος στην εκστρατεία, όμως ο Απολλώνιος ο Ρόδιος αναφέρει ότι ο Ιάσοντας δεν της επέτρεψε τελικά να επιβιβαστεί στο πλοίο, καθώς φοβόταν να υπάρχει μία γυναίκα μόνη μεταξύ τόσων ανδρών.

Μέσο μεταφοράς

- Ο Ιάσοντας παρήγγειλε στον Άργο, που ήταν περίφημος τεχνίτης, να του φτιάξει ένα γερό καράβι.
- Το καράβι ονομάστηκε Αργώ.

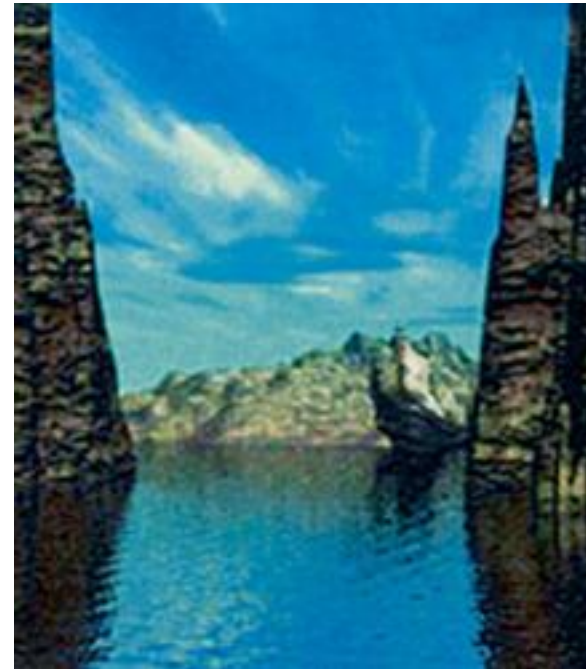
Περιπέτειες που γνωρίσαμε

- Όταν φτάσανε στο νησί της Μυσίας χάσανε από το πλήρωμα τον Ύλα, το δεξί χέρι του Ηρακλή. Μια νύμφη τον έκλεψε.
- Στη Θράκη βρήκαν ανθρωπόμορφα πουλιά και οι γιοι του Βοριά τα έδιωξαν.
- Μετά πήγαν στις Συμπληγάδες πέτρες, δυο βράχους που ανοιγόκλειναν και τσάκιζαν τα καράβια που περνούσαν.

Οι συμπληγάδες πέτρες

- *Εκεί είναι πέτρες κρεμαστές, και του
μενεξεδένιου
πελάγου απάνω τους χτυπούν τα κύματα
αφρισμένα.
Μήτε πουλιά από κει περνούν, μήτε άγρια
περιστέρια,
που του μεγάλου του Διός την αμβροσία
φέρνουν,
μον' κάποιο η πέτρα η γλιστερή κάθε φορά
θ' αρπάξει,
κι ο Δίας στέλνει άλλο, σωστός να γίνει ο
αριθμός τους.
Θνητών καράβι εκεί ποτέ δεν γλίτωσε
όποιο πήγε,
μον' σύψυχα, ναυτών κορμιά και
καραβοσανίδια,
τα παίρνουν τ' άγρια κύματα κι οι κεραυνοί
κι οι μπόρες.
Ένα μονάχο πέρασε πελαγοδρόμο πλοίο,
η κοσμοξάκουστη Αργώ, σαν ήρθε απ' τον
Αιήτη.
Κι εκείνο τότε θα 'σπαζε στις πέτρες, αν η
Ήρα,
δεν το 'σωζε, το φίλο της Ιάσονα
πονώντας.*

Όμηρος, Οδύσσεια

Το τέλος

Ενώ η Μήδεια αποκοιμίζει το δράκο, ο Ιάσοντας αρπάζει το χρυσόμαλλο δέρας.

Ο Ιάσοντας παραδίδει το χρυσόμαλλο δέρας στον Πελία.

- Ο Πελίας όμως δεν κράτησε το λόγο του και δεν έδωσε το θρόνο στον Ιάσωνα.